

---

*Relevante Boodschappen
Verfrissende Aanbidding
Echte Mensen*

Hoe gebruikt God onze gebeden om hemel en aarde te bewegen?

Vandaag starten we met een nieuwe studiereeks over gebed. Er is al veel over gebed gesproken en geschreven. Bovendien is het voor velen van ons een hele opgave om te bidden. Sommigen vinden bidden ronduit saai. Anderen vallen na 5 minuten in slaap. Uit onderzoek in de Verenigde Staten is gebleken dat voorgangers gemiddeld 5 minuten per dag bidden. Als de voorgangers maar 5 minuten per dag bidden, hoeveel bidden de gemeenteleden dan? Deze cijfers zijn toch wel wat verontrustend.

De moderne gebedsbeweging is begonnen rond 1970 en heeft zich vervolgens over de ganse wereld verspreid. Het gebed werd weer belangrijk. Gemeenteleiders spoorden hun gemeenteleden aan om dagelijks te bidden. De kwaliteit van het gebed werd beter. De stootkracht van Gods troepen werd effectiever. Alleen maar goed nieuws? Neen, we zijn er nog lang niet.

Om ons een beetje op weg te helpen, zijn hier een aantal vragen waarvan ik vermoed dat velen mee rond lopen.

- Is gebed wel noodzakelijk? Waarom is het noodzakelijk? Is God niet soeverein? Betekent dat dan niet dat Hij doet wat Hij wil en wanneer Hij wil? Als dat het geval is waarom moeten we dan bidden?
- Is de Gods wil automatisch gegarandeerd voor zijn kinderen of hangt het van het gebed af?
- Waarom duurt het soms zo lang eer een gebed verhoord wordt? Waarom is volhouden en volharden vereist? Jacob worstelde met God. Is dat wat we in het gebed moeten doen? Worstelen met God?
- Hoe zit het met bidden voor hen die dreigen verloren te gaan? Hoe kan ik effectiever bidden? Ik geraak gefrustreerd als ik moet denken aan nieuwe manieren om God te vragen mensen te redden! Ik dacht dat God wilde dat iedereen tot geloof kwam. Waarom voel ik mij dan alsof ik hem moet overtuigen? Is er een betere manier? Vraag ik telkens opnieuw om hen te redden of vraag ik het slechts 1 maal en dank Hem dan in geloof?
- Wat van geestelijke oorlogvoering? Als Satan verslagen is en Christus alle macht heeft, waarom vergeten we dan Satan niet gewoon? Is het de Heer die de duivel bindt of zijn wij het die hem binden?

- Wat betekent voorbidding doen?
- Wat van bescherming? Laat God alles wat er rondom mij en mijn familie gebeurt gewoon toe of? Of is er iets dat ik kan doen om onze veiligheid te verzekeren?
- Hoe dragen wij elkaars lasten zoals omschreven in Galaten 6:2?
- Antwoordt God gebeden op Zijn tijd of hangt gebedsverhoring af van mijn optreden?

Honderden vragen kunnen ons bezighouden en soms geraken we zo vermoeid van al die vragen dat we er gewoon de brui aan geven. Laten we dat a.u.b. niet doen. God vindt geen welbehagen in ongelooft maar hij die Hem ernstig zoekt heeft Hij lief.

Is gebed werkelijk nodig?

E.M. Bounds heeft gezegd:

God geeft de wereld vorm als gevolg van het gebed. Hoe meer gebed er is, hoe beter de wereld er aan toe zal zijn, hoe sterker de legers die vechten tegen het kwade ... De gebeden van de heiligen zijn de belangrijkste aandelen in de hemel waardoor God Zijn grote werk op aarde uitvoert. Het leven en de vooruitgang van Gods zaak heeft Hij afhankelijk gemaakt van het gebed¹.

Om te begrijpen waarom het gebed noodzakelijk is moeten we terug naar Gods origineel plan. Ons antwoord ligt bij Adam. Adam vertegenwoordigt ons allemaal. Wat de Heer voor Adam bedoeld had, heeft Hij voor de ganse mensheid bedoeld. Wat was Gods bedoeling? Wel in Genesis 1:26-28 lezen we dat God de heerschappij over de aarde aan Adam en Eva geeft. Het hebreeuwse woord *mashal* dat vertaald wordt als heersen in vers 26 geeft aan dat Adam (en zijn afstammelingen) Gods **manager** was, Gods **steward** of **gouverneur**. Adam was de **vertegenwoordiger** van God op aarde.

Psalm 115:16 bevestigt deze stelling. “De hemel is de hemel van de Here, maar de aarde heeft Hij aan de mensenkinderen *gegeven*.” Het Hebreeuwse woordje *nathan* wordt meestal als **gegeven** vertaald. Een iets nauwkeuriger vertaling is **toevertrouwen**. God heeft het eigendomsbewijs van de aarde niet zomaar weggegeven, maar Hij heeft de verantwoordelijkheid om over de aarde te heersen aan de mensheid toevertrouwd.

Genesis 2:15 zegt, “En de Here God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren”. Het woordje **bewaren** komt van het Hebreeuws *shamar* dat **beschermen** of **verdedigen** betekent. Adam was als het ware Gods beschermheer op de aarde. Hij was Gods vertegenwoordiger op aarde. Adam moest God presenteren. In vers 27 lezen we dat God de mens schiep naar zijn **beeld**. Het Hebreeuws voor beeld is *tselem*. Dit woord wordt gebruikt om de gedachte van een *schaduw, geest of illusie* uit te drukken. Een illusie is iets wat je denkt te zien maar wanneer je nauwkeuriger toekijkt ontdek je dat je ogen je misleiden hebben. Zo was het ook met Adam. Wanneer de rest van de schepping Adam zag dan dachten ze voor een moment God te zien maar dan bleek het alleen maar Adam te zijn. Adam leek ook sterk op God. Het Hebreeuws woord *demuwth* dat wij vertalen als **gelijkenis** komt van het woordje *damah* wat “vergelijken” betekent. In Psalm 8:6 lezen we dat de mens bijna goddelijk is, met heerlijkheid en luister gekroond.

Het Hebreeuwse woord *kabowd* dat dikwijls vertaald wordt met “glorie” betekent letterlijk **zwaar** of **gewichtig**. De context is natuurlijk autoriteit. Adam was de meest gewichtige persoon op de aarde. Hij vertegenwoordigde God met alle autoriteit. Adam had de leiding. Het Griekse woord voor heerlijkheid of glorie is *doxa* en betekent zoiets als, datgene waaraan we iets of iemand herkennen.

¹ Paul E. Billheimer, *Destined for the Throne* (Fort Washington, Pa.: Christian Literature Crusade, 1975), p. 51.

Wat we in 1 Kor.11:7 lezen is dat God herkent werd in de mensheid. Waarom? Op die manier kon de mensheid God op een juiste manier vertegenwoordigen, God als het ware voorstellen. Wanneer de schepping naar Adam keek, waren zij geacht naar God te kijken. Dit was het geval totdat Adam in zonde viel en de heerlijkheid Gods derfde (miste). God wordt niet langer in een gevallen mensheid herkent. Wij moeten terug verandert worden naar Gods beeld en gelijkenis van heerlijkheid naar heerlijkheid (2Kor.3:18).

Wat kunnen we concluderen?

Adams autoriteit over de aarde was zo compleet en finaal dat hij, en niet God, de mogelijkheid had om de aarde weg te geven aan een ander! Dat is waarom de duivel in Lukas 4:6-7 kon zeggen, "U zal ik al deze macht geven en hun heerlijkheid, want zij is mij overgegeven, en ik geef haar aan wie ik wil". Jezus noemde de duivel meer dan 1 keer de heerser van deze wereld.

Zo compleet en finaal was Gods beslissing om op aarde door mensen heen te werken dat het Zijn menswording vereiste om terug te nemen wat Adam weggegeven had. Hij moest volkomen mens worden.

Zonder twijfel is de mensheid Gods link wat betreft Zijn autoriteit en activiteit op de aarde! En dit is nu net de reden waarom gebed zo vitaal is. God koos ervoor om vanaf de schepping doorheen de mensheid en niet onafhankelijk van de mensheid te werken. Alhoewel God soeverein en almachtig is, zegt Gods Woord heel duidelijk dat Hij zichzelf gelimiteerd heeft aangaande de aardse belangen door doorheen de mensen te werken. Dat is de reden waarom de aarde er bij ligt zoals ze erbij ligt. Niet omdat het Gods wil is maar omdat Hij mensen nodig heeft om Zijn werk en wil uit te voeren.

Twee of drie verhalen uit de Bijbel

1 Koningen 18 vertelt het verhaal van Achab en Elia. God zond Elia naar Achab met de boodschap dat Hij (God), na drie jaar droogte, regen op de aardbodem wil geven. Heb je je ooit afgevraagd waarom Elia dan nog moet bidden als God toch regen wil geven? Elia moest 7 maal bidden alvorens de regen kwam! Waarom was 1 keer niet genoeg? Waren het de gebeden die de regen gaven of was het toevallig net op het moment dat God de regen zond dat Elia bad? Jacobus geeft ons het antwoord, "Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed dat het niet regenen zou, en het regende niet op het land, drie jaar en zes maanden lang; en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde deed haar vruchten uitspruiten" (Jac.5:17-18).

God had ervoor gekozen om door mensen heen te werken. Zelfs al neemt God het initiatief, wil Hij iets heel graag doen, toch heeft Hij ons nodig om het te vragen.

Daniel, een man van gebed. In Daniel 9 ontdekt Daniel dat de ballingschap van Israel op zijn einde loopt. Jeremia had geprofeteerd dat de ballingschap 70 jaar zou duren. Het einde van die 70 jaar was nu aangebroken. De meesten van ons zouden passief zitten wachten op de vervulling van dit profetisch woord, maar niet Daniel. In Daniel 9:3 lezen we, "En ik richtte mijn aangezicht tot de Here God om te bidden en te smeken, in vasten en zak en as". Uiteindelijk kostte het de aartsengel Gabriel nog 21 dagen om Daniel een antwoord te geven. We lezen dat Gabriel onmiddellijk vertrok met het antwoord maar dat hij strijd moest leveren in de hemelse gewesten (Dan.10:12-13).

Ik stel mij de vraag hoeveel van Gods beloften we gemist hebben omdat er niemand was die op de bres stond. Wat denken jullie?

In Ezechiël 22:30-31 lezen we het volgende, "Ik heb onder hen gezocht naar iemand, die een muur zou kunnen optrekken en voor mijn aangezicht op de bres zou kunnen staan ten behoeve van het land, zodat Ik het niet zou verwoesten, maar ik heb hem niet gevonden. Daarom heb ik mijn gramschap over hen uitgestort; met het vuur der verbolgenheid heb ik hen verteerd; hun wandel heb Ik op hun hoofd doen neerkomen – luidt het woord van de Here Here".

De implicaties van deze verzen zijn ver strekkend en doen ons slikken, niet? Gods heiligheid vereist dat de zonde gestraft wordt terwijl zijn liefde Hem ertoe dwingt vergeving te schenken. Ezechiël zegt dat God geen behagen scheidt in de dood van de goddeloze maar veeleer wil dat die zich bekeert.

Wat betekenen dan al deze verzen?

“Terwijl Mijn Gerechtigheid eist dat de zonde gestraft wordt, verlangt Mijn liefde om hen te vergeven. Indien Ik een mens gevonden had die me vroeg deze mensen te sparen, dan had ik dat kunnen doen. Dan had ik Mijn genade kunnen tonen. Maar omdat ik geen mens gevonden heb, heb ik hen moeten verdelgen”.

Wat een verantwoordelijkheid. Soms intimideert en verlamt dergelijke grote verantwoordelijkheid de mens. Het is best mogelijk dat dergelijke verantwoordelijkheid ons veroordeelt omdat we helemaal niet bidden. Maar een verantwoordelijkheid kan ook een privilege worden, een verantwoordelijkheid kan genoten worden. Het kan ons brengen tot een positie van waardigheid naast de Vader en naast de Zoon. Jack Hayford zei, *“In wezen is het gebed een samenwerking van het verlore kind van God met God om hand in hand te werken aan Zijn verlossingswerk op aarde”*.²

---

² Jack W. Hayford, *Prayer is Invading the Impossible* (South Plainfield, N.J.: Logos International, 1977; revised edition, Bridge Publishing, 1995), p. 92, 1977 edition.